

§ 16. Lotgevallen der Universiteit.

Rede gehouden door Prof. Dr. A. Goslinga bij de overdracht van het Rectoraat aan de Vrije Universiteit aan Prof. Dr. A. A. van Schelven, op Woensdag 21 September 1927.

Mijne Heeren Directeuren, Curatoren, Hoogleraren, Dames en Heeren Studenten, en voorts gij allen, die door Uw tegenwoordigheid te dezer plaatse aan de plechtigheid van de overdracht der rectorale waardigheid luister bijzet!

Zeer gewenschte Toehoorders!

Nu ik, aan het einde van mijn rectoraat gekomen, verslag ga uitbrengen van de lotgevallen der Vrije Universiteit in den cursus 1926—1927, mis ik, rondziende, aan mijn rechterzij iemand, die anders nooit miste, onzen vriend en broeder Breen. Volkomen te recht heeft Prof. Brugmans als een van de meest kenmerkende eigenschappen van zijn karakter genoemd: trouw. Breen was trouw, ook aan de Vrije Universiteit. Hij was een van haar leerlingen in een tijd, toen dezen, vooral in de Faculteit der Letteren, nog uitermate schaarsch waren, en zij heeft steeds de liefde van zijn hart behouden. Toen, kort nadat hij op zeer verdienstelijke wijze was gepromoveerd, de eerste verzorger onzer bibliotheek, Prof. De Hartog, overleed, werd den jongen doctor opgedragen haar te catalogiseeren, en toen de alphabetische catalogus gereed was, werd hij tot bibliothecaris benoemd. Dertig jaar lang heeft hij de Vrije Universiteit in deze functie gediend; gedurende de laatste acht jaar van zijn leven was hij tevens Secretaris van het College van Curatoren, als hoedanig hij eveneens door allen, die tot onze Universiteit in betrekking stonden, ten zeerste werd gewaardeerd. Zijn naam zal in onze dankbare herinnering blijven voortleven.

Overigen bleven, door Gods goedheid, de beide colleges van Directeuren en Curatoren, de kring der Hoogleraren zoowel als die der Studenten voor droevige verliezen gespaard. Wel was er een tijd lang ernstige vreeze, dat de Curator Dr. Scheurer door den dood zou worden weggenomen, en gaf ook de gezondheidstoestand van onzen President-Curator een wijle reden tot bezorgdheid, maar, Gode zij dank, werden beiden weer opgericht. Ds. van Schelven mocht zelfs vóór eenige weken zijn 80-sten verjaardag vieren. In de vreugde over dit zeldzame voorrecht deelt ook de Vrije Universiteit. Niet alleen, omdat Ds. van Schelven tot de zeer weinigen van haar oprichters behoort, die nog in leven zijn, maar ook, en vooral, omdat hij, als Curator en Voorzitter van Curatoren, jaren aaneen met de uitnemende gaven des verstands, die hem geschonken zijn, haar belangen